MAGAZIN sportiv

SP

Invitație la... schi!

Da, da, nu e nici o greșeală. Ați citit bine! Acum, cînd mercurul termometrului a sărit peste 35 de grade și cînd la ștranduri se înregistrează recorduri de vizitatori, vă invităm... la schi! Unde? Nu în Himalaia și nici în Anzi, ci la noi în Bucegi. Mai precis, în Valea Albă!

Nu pregetați! Luați-vă schiurile, bocancii și opriți-vă la Bușteni. De la Căminul Alpin, drumul spre Valea Albă trece peste Munticelul și este marcat cu o linie roșie pînă la prima ramificație. În stînga, printre brazi, puteți vedea strălucind în soare, ca o panglică alb-argintie, limba de zăpadă din Valea Albă. Cum a rămas zăpada pînă acum, în toiul verii? Datorită faptului că Valea Albă este umbrită mai tot timpul zilei din cauza pereților de stîncă, înalți, care o străjuiesc.

Doriți un pahar cu apă rece? Nu este nevoie să vă luați de acasă, în termos. Vă puteți servi singur din.. frigiderul natural al Văii Albe. Închipuiți-vă un bloc imens de zăpadă, bine tasată, lung de cîteva sute de metri, lat de vreo 20 și, în unele locuri, avînd chiar și 12 metri grosime. Un... ghețar în miniatură.

De unde știm toate acestea? Duminica trecută am asistat acolo la o întrecere inedită pentru aceste zile de caniculă: la un concurs de schi, „Cupa Valea Albă", la care au participat aproape 40 dintre cei mai buni schiori ai țării.

...Iată, arbitrii sînt gata. Au fost aranjate cele 40 de porți de slalom, iar sutele de spectatori dornici să asiste la acest concurs de încheiere a sezonului, și-au ocupat locurile în tribunele naturale de stîncă aflate de o parte și cealaltă a văii. În vîrful pistei este agitat un fanion roșu, semn că primul concurent a plecat din start. Jos, la sosire, arbitrii pun în funcțiune cronometrele. Iată, Albert Cristian trece linia de sosire. A parcurs 250 m cu o diferență de nivel de 130 m. După el, rînd pe rînd — Gheorghe Bălan, Spiridon Bălan, Adrian Bătușaru, Ion Secui, Mihai Bucur, Nicolae Pandrea, Horst Hannich (care în această duminică a preferat schiurile, în locul espadrilelor de alpinism) etc.

A fost cea mai reușită ediție a „Cupei Văii Albe". O dovedește și clasamentul final: trei concurenți cu același timp, după două manșe. Cîștigătorul cupei a trebuit să fie tras la sorți! Fericitul este *Nicolae Iovici* (Dinamo Brașov) care a realizat 73 secunde și 2 zecimi. În același timp: *Kurt Gohn* (Dinamo Brașov) și *Nicolae Pandrea* (Casa Ofițerilor Brașov), urmați de *M. Bucur, A. Bătușaru, Sp. Bălan, I. Secui, M. Enache, A. Cristian* etc. În întrecerea rezervată juniorilor primul loc l-a ocupat *M. Focșeneanu* (Carpați Sinaia).

Ce ziceți? Nu-i așa că vă tentează o cursă cu schiurile acum, în plină vară? V-am mai spus: nu pregetați, luați-vă schiurile, bocancii și... opriți-vă la Bușteni! Dacă vreți, puteți să ne scrieți și impresiile dv.!

MIRCEA TUDORAN

Această fotografie a fost făcută cu cîteva zile în urmă. Ceea ce nu l-a împiedicat pe fotoreporter să surprindă o imagine pe zăpadă. La sfîrșitul lunii iunie se schiază în voie într-o „căldare" din Bucegi. Un veritabil record...

Cine este Penti Nikula?

Se pare că Penti Nikula va fi primul săritor cu prăjina din lume care va trece ștacheta înălțată la 5 m. Atletul finlandez a și declarat, de altfel, că acesta este visul său, pe care speră să-l realizeze încă în acest an. Și se pare că Nikula (actualul deținător al recordului mondial: 4,94 m) cu ajutorul prăjinii din fibre sintetice pe care o folosește va fi fericitul săritor de peste 5 metri.

Penti Nikula este în vîrstă de 23 ani. Are 1,79 m înălțime și o greutate de 69 kg. Cariera de atlet și-a început-o la frageda vîrstă de 10 ani pe cînd folosea o prăjină de rufe... În 1955 concurează pentru prima oară, reușind să sară 3,40 m. Un an mai tîrziu, Nikula sare 3,71 m, fiind unul dintre cei mai buni juniori ai Finlandei. Apoi an de an performanțele sale se îmbunătățesc: 1957 — 4,05, m, 1958 — 4,16 m, 1959 — 4,22 m, 1960 — 4,42 m, 1961, — 4,51 m. Toate aceste rezultate le-a obținut cu prăjini de metal. În vara anului trecut a început să sară cu prăjina din fibre sintetice. După ce a corectat de patru ori recordul Europei, recent a obținut un excepțional record al lumii: 4,94 m. Și e bine de reținut că din 1925, de cînd norvegianul Charles Hoff a sărit 4,25 m, recordul mondial nu a aparținut nici unui european. Penti Nikula a readus recordul pe bătrînul continent și e foarte probabil să-l... urce dincolo de 5 metri.

Dinu Cristea nu se lasă!

...L-am întîlnit joi la Dinamo. Ca acum 15 ani. Adică — alergînd. L-am „prins" într-o pauză de un minut, după „o mie" în 2,54.

— Nu te lași, nea Dinule?

— *De ce să mă las?*

— Din motive de „bolentin".

(Dacă nu strecori o boabă de piper în dialogul cu nea Dinu, te-ai... ars. Nu mai e el. Îți răspunde corect, ca într-o declarație la magnetofon pentru radiosport).

— *Ei, află că eu îs ca scaiul. Nu scapi așa ușor de mine.*

— Cum poți să...

— *Aha, îi dați înainte cu „fenomenul", cu 51 de ani, cu o treime de secol în atletism... Ce fenomen, bre omule? Sînt un alergător ca toți ăilalți, care mă pregătesc să alerg maratonul din iulie 15 de la Galați și să fac dup-aia o baie zdravănă în Dunăre... Să moară doftorii de ciudă!*

Antrenorul îl cheamă pe nea Dinu (ca și pe ceilalți) la o nouă „mie". Folosește un apel care mă face să zîmbesc: „Hai băieți!" Nea Dinu prinde din zbor:

— *Și de ce rîzi? C-a spus „băieți"? De ce te miri? El nu se ia după „bolentin" ci după 2,54 pe mie, și încă o mie, și încă una, și așa pînă la 42 de mii.*

S-a mai dus o mie. Nea Dinu revine și își potrivește șiretul. Mă uit la genunchii și la gambele lui. Zeci și zeci de crestături. Cuiele adversarilor, înfipte în timpul luptelor dure, în mijlocul plutoanelor, de-a lungul anilor.

— Tinteși un loc 3 la Galați, nea Dinule?

— *Nu-i sportiv ăla, bre, care se mulțumește cu un loc trei. Și dacă la Galați nu-i un drum ca-n palmă,*

ci mai sînt ceva ondulații permanente, află că sînt în avantaj. După atîția ani, dă-mi voie și mie să știu să umblu mai bine la cutia de viteze.

— Și după Galați?

— *După Galați am s-o iau de la capăt pentru al 32-lea maraton. Și apoi am să mă culc mereu cu fereastra deschisă, doar or veni... hoții să-mi fure vreo 25 de ani, ca să pot pleca și eu la Belgrad, la „europene", să mă țin scai de Bolotnikov și să-l bat la sosire...*

— Dai voie o poză, nea Dinule?

— *Unde s-a dus mia, meargă și suta. Dar cu o condiție. Îți spun eu vorbirea. Că voi scrieți de obicei „în plin elan" sau „în plină acțiune".*

— Bine, nea Dinule.

— *Ia creionul. Scrie: „Măi copii, dacă voi ați iubi fuga cum am iubit-o și o iubesc eu, Ioli n-ar mai fi singură...".*

IOAN CHIRILĂ

În 4 rînduri

Rugbiștii de la Rulmentul și Constructorul Birlad nu au o atitudine disciplinată pe terenurile de sport.

Indisciplina lor intrigă
Pe drept cuvînt pe spectatori.
De-aceea, chiar dacă cîștigă,
Ei pierd în... ochii tuturor!

★

In cadrul finalelor campionatelor republicane de box, Rahău și Netea au fugit tot timpul de adversar.

„Tribunele" le-au urmărit... galopul
Și au făcut această ipoteză:
Că dacă nu li se-arunca prosopul,
Cei doi băteau recordul de...viteză!

V. D. POPA

Poșta magazin

CONSTANTIN IONESCU, CONSTANȚA. — Meciul de fotbal Romînia — Suedia, disputat în 1937 la București, s-a încheiat cu rezultatul de 2-2. Deși au dominat net, mai ales spre sfîrșitul partidei, fotbaliștii noștri au fost cît pe ce să piardă jocul. Cu un minut înainte de fluierul final, suedezii conduceau cu 2-1! Am egalat în min. 89 dintr-un penalti executat de Baratki, în mijlocul emoției generale.

GIGI TOMA, AMARA—SLOBOZIA. — 1) Recordul țării noastre la proba de săritură în înălțime este de 2,06 m. Rezultatul acesta a fost realizat de Cornel Porumb în cadrul campionatelor naționale de anul trecut și el este superior cu o... jumătate de centimetru vechiului record deținut de Ion Soeter. O jumătate de centimetru înseamnează însă adesea foarte mult în atletism. Încercați dv. să săriți 2,065, deci cu o jumătate de centimetru mai mult decît Porumb. Să vedeți ce greu e! 2) Nu există nici o legătură de rudenie între aruncătoarele de greutate Anca Gurău și Cristina Gurău. Cea de a doua este fiica antrenorului Nicolae Gurău. 3) Da, cîntărețul de muzică ușoară George Nițulescu este fosta aripă stînga de acum 6—7 ani a echipei de fotbal Dinamo București. Poate că mai joacă fotbal — e greu să renunți definitiv la el! — dar nu cu caracter competițional.

MARIN NEGOIȚA, BUCUREȘTI. — Dragoș Cojocaru, stoperul echipei Steaua, are 26 de ani. (Cele cîteva luni în plus nu merită să fie puse la socoteală!). Unde a mai jucat? La Avîntul Reghin, Știința Cluj, Progresul București și Steagul roșu Brașov.

GH. BARBU, COMUNA COCORĂȘTI, RAIONUL CÎMPINA. — 1) Boxerul Mihai Nicolau activează acum la Iași. Bineînțeles însă că n-a uitat de Cîmpina, oraș pe care l-a reprezentat pînă anul trecut în competițiile pugilistice. Primind acest răspuns, nu mai sînteți supărat, sperăm, pe ieșeni! 2) Fotbalistul Dumitru Baboie, aripa stîngă a Progresului, împlinește în noiembrie 25 de ani. În 1957 a jucat la Fl. roșie R. Vîlcea, de unde în 1958 a trecut la Unirea R. Vîlcea și apoi la A.S.A. Sibiu. Din primăvara anului 1960 joacă la Progresul.

ILINA GHEORGHE, CLUJ. — Am mai răspuns la această întrebare: ca și Cupa Davis, Cupa Jules Rimet, care se atribuie campioanei mondiale la fotbal, este transmisibilă. Ea nu intră definitiv în patrimoniul unei țări, oricare ar fi numărul de victorii — consecutive sau alternative — pe care le-ar obține de-a lungul anilor în această competiție.

VIOREL NOROCEA, COMUNA COPĂCIOASA. — 1) Iosif Petschovschi antrenează echipa A. S. Cugir, care a cîștigat campionatul regiunii Hunedoara și participă la meciurile de calificare pentru categoria B. 2) Mircea Sasu de la U.T.A. are 22 de ani. A mai jucat la Dinamo Săsar și la Dinamo București. Are multe calități și dacă se va pregăti temeinic ne va putea oferi multe surprize frumoase. 3) Ion Voinescu are 33 de ani. A jucat de 22 de ori în echipa națională A. 4) Steaua a cîștigat de 6 ori campionatul țării la fotbal.

MIRON CITA, COMUNA BRANIȘCA. — 1) Gheorghe Negrea n-a mai putut face greutatea categoriei sale. S-a... îngrășat! Acesta este motivul pentru care a boxat în limitele categoriei grea. Desigur că i-ar fi prins mai bine dacă ar fi putut rămîne la vechea greutate. Iar dacă ar fi slăbit, ar fi avut un și mai mare avantaj: poate că boxa cu Puiu Nicolae în loc de Vasile Mariuțan! Și nu era tot una! 2) Lui Dridea, Pîrcălab, Năftănăilă, Seredai și Creiniceanu le puteți scrie pe adresa cluburilor respective: Petrolul Ploiești, Dinamo București (șoseaua Ștefan cel Mare nr. 43), Steaua — București (Calea Plevnei nr. 141) și Steagul roșu — Brașov. Nu ne îndoim că știți cluburile la care joacă fiecare din ei!

ION POSTAȘU

O întîmplare pe plajă

Mingea albastră opri brusc veselia jocului cu picăturile de diamant ale apei. Radu și Dănuț priveau cu nedumerire noul „proiectil". De unde venise? Din cer? Din mare?

— E a mea! o ceru bătînd din palme un flăcău înalt, blond. Și jocul reîncepu năpraznic, de data aceasta în trei... Așa au cunoscut Radu și Dănuț pe Mircea!

Iar mai tîrziu, la umbra liliputană a cearșeafului făcut cort, vorba i-a împrietenit:

— Cum? — *se miră Mircea* — Dănuț, voinicuț ăsta al dumitale n-are decît opt ani?

— Îi împlinește de-abia la 3 septembrie, *precizează cu mîndrie Radu.* Ce vrei, este doar fiu de miner! Dar și voi, strungarii, sînteți oameni de ispravă...

Mereu descopereau ceva nou, ceva comun. Locuiau în orășele apropiate.

— Din prima clipă mi-am dat seama că te cunosc de undeva... Acum știu de unde... Doar sîntem vecini.

Se amestecă în vorbă și Dănuț:

— Tăticu' joacă fotbal. Dumneata joci?

— Desigur. Cînd a fost campionatul regional am avut un meci și la voi.

Altă surpriză. Mircea și Radu făceau parte din echipele care se întreceau în campionatul aceleiași regiuni. De acum, degeaba le mai făceau semn valurile mării, amintirile unui întreg campionat erau mai tari decît mingiierile ei.

— Ți-amintești meciul cu „Avîntul"? Conduceam cu două puncte pînă în minutul 59...

— În minutul 72 ați egalat...

— Și în 89 am marcat golul victoriei!

Povesteau și rideau fără încetare. Amintirile meciurilor desființaseră bariera vîrstei. Toți trei aveau anii lui Dănuț...

Primul care dădu semnalul plecării fu Dănuț. Cum ar mai fi putut rezista cînd veni ora prînzului?

— Tăticule, ne așteaptă mama la masă.

Noii prieteni priviră soarele care trecuse dincolo de vîrfurile copacilor.

— Știi, soția, *se scuză Radu.* A fost la ghiol și vine direct la masă.

— Să mergem, *acceptă cu părere de rău Mircea.*

Pe asfaltul falezei Mircea constată cu surprindere că Radu șchioapătă puțin.

— Ai ceva la picior?

Răspunsul întîrzie puțin.

— Nimic... un accident... îmi trece pînă la începerea campionatului.

Dar ar fi putut Dănuț să-și țină gura?

— Pe tăticu' l-a lovit astă vară. Am fost și eu la meci. Înainta cu mingea, era aproape de poartă, se pregătea să tragă... cînd a apărut fundașul și l-a lovit. De atunci tăticul meu...

Băiatul vorbea mai departe. Mircea însă nu mai asculta, trăia meciul, îl vedea. Centrul înaintaș advers se apropia fulgerător de poarta echipei. Era singur în fața sa. Exista numai o scăpare. A închis ochii și a tras. O lovitură surdă... Arbitrul a fluierat scurt. Mircea a fost eliminat de pe teren. Ce importanță avea lucrul acesta cînd și-a salvat echipa de un gol? Ce importanță avea?!? Mircea deschise ochii și-l văzu pe noul său prieten șchiopătînd ușor, alături de Dănuț care-l ținea cu grijă la braț. Auzi din nou glasul copilului:

— ...A stat în pat o săptămînă întreagă...

Mircea simți că strivește între gene o lacrimă.

— Radule, prietene...

Radu întoarse spre el capul zîmbind:

— Știu Mircea. Ți-am spus doar că te-am recunoscut din prima clipă. Știu ce vrei să-mi spui, dar nu mai e nevoie...

Dănuț se oprise și nu înțelegea de ce Mircea l-a luat în brațe pe tăticul lui și l-a sărutat...

SANDU MARIAN

Bikila Abebe

Recent, campionul olimpic la maraton, atletul etiopian Bikila Abebe, a concurat în orașul suedez Malmö. Publicul a venit în număr mare să asiste la concurs dar, cum scriu ziarele, a plecat... dezilucionat.

De ce? Nu a cîștigat Bikila? Ba da și încă cu un avans de 3 minute, pe 20 km, față de al doilea clasat. Știți ce i-a decepționat pe amatorii de atletism din localitatea suedeză? Faptul că Bikila Abebe nu a alergat în picioarele goale ca la J.O. de la Roma, ci în pantofi noi nouți...

DEPINDE...

ECHIPA A CIȘTIGAT

— Tov. șef, mi-ați dat lucrarea asta acum o săptămînă și n-am putut s-o fac încă...

ECHIPA A PIERDUT

— Ce înseamnă asta tov. Popescu? Încă de ieri ți-am dat lucrarea asta și tot n-ai terminat-o!!!

— Nu-i nimic, Popescule, doar n-au intrat zilele în sac!!

Desen de S. NOVAC